

॥ दुर्गासूक्तं ॥

ॐ

ऋतवेदसे सुनवाम सोम मरातीयतो निदधाति वेदः ।
स नः पर्षदति दुर्गाणि विश्वा नावेव सिन्धुं दुरितात्त्यग्निः ॥

तामग्निवर्णां तपसा ज्वलन्तीं वैरोचनीं कर्मक्षेत्रेषु जुष्टाम ।
दुर्गां देवीगं शरणमहं प्रपद्ये सुतरसि तरसे नमः ॥

अग्ने त्वं पारया नव्यो अस्मान्धस्वस्तिभिरति दुर्गाणि विश्वा ।
पूश्च पृथ्वी बहुणा न उर्वी भवा तोकाय तनयाय शंयोः ॥

विश्वानि नो दुर्गहा ऋतवेदः सिन्धुञ्ज नावा दुरितात्तिपर्षि ।
अग्ने अत्रिवन्मनसा गृणानोत्स्माकं बोध्यविता तनूनाम ॥

पृतना जितगं सहमानमुग्रमग्निगं हुवेम परमाथसधस्थात ।
स नः पर्षदति दुर्गाणि विश्वा क्षामदेवो अति दुरितात्त्यग्निः ॥

प्रत्नोषि कमीज्यो अध्वरेषु सनाथ्य होता नव्यश्च सत्सि ।
स्वाञ्चात्ग्ने तनुवं पिप्रयस्वास्मत्स्यं च सौभगमायजस्व ॥

गोभिर्जुष्टमयुजो निषिक्तं तवेन्द्र विषणोरनुसंचरेम ।
नाकस्य पृष्ठमभि संवसानो वैषणवीं लोक ईह मादयन्ताम ॥

ॐ डाल्यायनाय विद्महे कन्यकुमारि धीमहि ।
तन्नो दुर्गिः प्रचोदयात् ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः